



Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy 352.053.1

Hely

Idő "1910"

Szer

Neumayer, Karl

Helyszám

Szerző

Cím

A bécsi polgármester
megérkezett.

Forrás:

Pesti napló

Bp.

(Helv)

1910

(Idő)

X/I

(Köt. v. füz.)

A bécsi polgármester
megérkezett.

— Beszélgetés Neumayerrel. —

Budapest, szeptember 30.

(Saját tudósítónktól.) Dr. Neumayer Károly, Bécs város polgármestere az osztrák keresztényszocialisták minden okvetetlenkedése ellenére ma éjszaka negyedtizenkettőkor az expressz-vonattal Budapestre érkezett. Mint jelentettük, sok huza-vona előzte meg a bécsi polgármester idejövételét s még ma délután sem volt bizonyos, hogy Neumayer vonatra ül. Hangulatkeltő híresztelések, vádaskodások, burkolt fenyegetések és intrikák előzték meg Bécsben a polgármester utját s bár Neumayer ma is kijelentette, hogy utazása nem politikai természetű, még mindig nem volt bizonyos, hogy ilyen körülmények között el lehet-e jönnie a magyar fővárosba.

Ma délután Neumayer még elnökölt a bécsi községtanács ülésén. Amikor belépett a tanácskozó terembe, néhány tag így üdvözölte:

— Éljen! Éljen!

Akár tréfa volt, akár guny ez a néhány éljenkiáltás, annyi bizonyos, hogy ha másban nem is, de az izléstelenségekben tudnak vezetni Bécsben. Neumayer polgármester azonban mégis vonatra ült. Budapestén már a 9 óra 5 perckor érkező gyorsvonattal várták, dr. Bárczy István polgármester háromnegyedkilenckor ott volt a nyugoti pályaudvaron — de ezzel a vonattal nem érkezett meg Neumayer. Csak ekkor értesültek arról, hogy Neumayer a községtanács ülése miatt később, a 6 óra 51 perckor induló expressz-vonatra szállhatott föl

Budapest felé s így negyedtizenkettőkor éjszaka fog megérkezni.

A pályaudvaron nem volt fényes fogadtatás, még kíváncsi is alig akadt, mert csak a legközelebbi órákban tudták meg Neumayer érkezését s még nem volt idő, hogy nyilvánosságra kerüljön. Dr. Bárczy István polgármester, Vaszilievits János, alpolgármester és Sztankovics Szilárd, a polgármester titkára várták a pályaudvaron s még néhány újságíró. Amikor az expressz berobogott, az egyik kocsijában feltűnt a Neumayer alakja: egy rendkívül kedves öreg ur mosolygott a polgármester felé. A bécsi polgármester fehér bajuszu, hosszú fehér szakállu igen egyszerűen öltözött öreg ur; élénk de mégis különös szelidséget tükröző szemmel és kicsit pirosas arccal, amelyen állandóan nyájas mosolygás látszik. Az első pillanatban már nagyon kedvesnek és nagyon szimpatikusnak látszott s amikor a lépcsőn elhangzott feléje az első éljen, kicsit elkomolyodva emelte meg a kalapját.

Kezet fogott Bárczyval s még mielőtt a polgármester valamit szólhatott volna, mosolyogva, igazi bécsies kiejtéssel kérdezte:

— Wie geht's?

A polgármester néhány szóval üdvözölte Neumayer, aki mentegetőzött:

— Bocsánat, hogy csak most jöttem. De nem volt időm, még ma délután is el voltam foglalva, nem jöhöttem előbb...

Nem ünnepélyesen, nem kímérten, nem előre kigondolva mondotta el ezeket, hanem valami otthonias kedélyességgel s arcáról nem tűnt el a kedves, szeretetreméltó mosolygás.

A polgármester karonfogta a vendégét és így, beszélgetve vezette ki a pályaudvar elé, ahol automobilba ültek.

— Éljen Neumayer! — hangzott el néhány kiáltás, a bécsi polgármester nyájasan kalapot emelt s az automobil elrobogott a Váci-köruton, a Pannónia-szálló felé.

(Beszélgetés a polgármesterrel.)

Munkatársunk még az est folyamán fölkereste dr. Neumayer polgármestert Pannónia-szállóbeli lakásán. Bárczy István polgármester és Vaszilievits alpolgármester időzött éppen nála s a holnap déli előtti programot beszélték meg. Ezután szívélies bucsut vettek s Neumayer polgármester nyugovóra készült térni. Azután, hogy beküldtem a névjegyet, kiüzente, hogy szívesen lát.

— Igazán nem számítottam erre — mondotta meglepődve. De térjen beljebb. Megkértem kissé, nem tudtam előbb szabadulni. Egyenesen a községtanács üléséről jöök.

— Sok huzavona előzte meg ezt a budapesti látogatást, egy ideig úgy látszott, hogy nem lesz belőle semmi.

Megkérdeztem, miért foglaltak állást egyesek budapesti utazása ellen.

— Ezt igazán nem tudom. Azt hiszem, nem volt ennek komolyabb alapja. A dolog úgy történt, hogy én már előzőleg megbeszéltem ezt az utazást Bárczy kollégámmal. Kivüle csak Hoss alpolgármester ur tudott szándékomról. Nos és amikor kipattant, ez cseppet sem titkolni való, akadtak, akik azon tünődtek, hogy

mi keresni valóm van nekem Budapesten. Pedig ugyancsak van.

Itt elhallgatott s ez jó alkalom volt, hogy megkérdezzem jövetelének igazi céljáról.

— Nyugodtak lehetnek, nem a politika hozott. Nekem semmi közöm nincsen a politikához, bár sajnos, nem mindig lehet helyeselni azt, ami a Reichsrathban történik. Kérem, azt ismételtén kell hangsúlyoznom, hogy én nem a politikában látom boldogulásunkat. Nagyon sok közös érdek hozhat bennünket össze s azt hiszem, hogy budapesti utamnak lesz némi eredménye. Meg akarom ismerni Budapestet, annak városi intézményeit. Azt hiszem, sok látnivaló lesz itt. Meg akarom ismerni a város közlekedési üzemet, főképpen pedig az omnibuszközlekedést, amely Bécsben nem áll azon a nivón, amint kívánatos volna. Már a jótékony és emberbaráti intézményekkel azt hiszem, előbbre vagyunk, mint a magyar székesfőváros. A holnapi napot ezeknek a városi intézményeknek akarom szentelni s lehetséges, hogyha délután nem utazom vissza Bécsbe, megnézni este az Operaházban a Hunyadi László előadását. De ez nem bizonyos, mert — s itt elmosolyodott — öreg ember vagyok, akinek nem illik annyit éjszaka utazgatni.

Talán tíz perce folyt már így a beszélgetés, amikor rátereltem a polgármester figyelmét utjának egyik fontos céljára, az argentinai husra és a husbehozatal kérdésére.

— Ebben az ügyben az az álláspontom, hogy úgy kell segíteni magunkon, amint lehet. A romániai és szerbiai husbehozattal tudjuk, hogy áll a dolog. Ezzel nem intéződik el a husinség. Már pedig a hiányzó hust valahonnan pótolni kell. És honnan pótolhatjuk? Csakis Argentínából. Higyjék el, ezért foglaltunk állást az argentinai husbehozatal mellett s ezért fogjuk ezt az akciót végigharcolni. A kérdés még nagyon sokat fogja foglalkoztatni a közvéleményt, mert sokan vannak, akiknek az az érdekük, hogy a hus drága legyen. Meg vagyok azonban győződve arról, hogy az akciónak lesz sikere. Kívált, ha Budapest és a két ország városai összefognak. Valóságos „ringet“ alkothatunk így, a fogyasztók ringjét. S ez azután arra fogja ösztönözni a két kormányt, hogy segítsen a nép baján, még azok ellenére is, akiket itt nem akarok megnevezni.

A polgármester azután még hosszasan beszélt a két város barátságáról, de mindenkor szükségesnek találta hangsúlyozni, hogy nem politikáról van szó, hanem gazdasági együttműködésről.

— Itt első sorban a két város közigazgatásában kell keresnünk a kapcsolatot, — folytatta Neumayer. Nagyon sokat tehetünk így egymásért és egymásnak s őszintén mondom, végtelenül örülök, hogy Bárczy kollégám meghívásának eleget tehettem. Benne éleslátásu, kiváló ember ismertem meg s hiszem, hogy sokat tud tenni a magyar főváros érdekében.

Ezzel körülbelül ki is volt merítve minden kérdés, amire választ vártam. Bucsuzóul kifejeztem abbeli reményemet, hogy Budapesten jól fogja magát érezni s ezután az első látogatása után gyakran keresi föl a magyar fővárost, amelytől hivatali elődje annyira eltávolodott.

A polgármester mosolygott és azt felelte:

— Én is ezt reméllem.

me
nel
h é
me
az
tá
ke
le
ke
ke
pe
zi
gy
ge

ó ujságci

	(Hely)	(Idő)	(Köt. v)
--	--------	-------	----------